

N:o 13.

Ank. till Riksd. kansli den 20 februari 1903, kl. 12 midd.

Betänkande, i anledning af väckt motion om beskattningsort för inkomst af elektriska ledningar, som beröra två eller flera kommuner.

(2:a A.)

Uti en vid innevarande riksdag väckt, till bevillningsutskottet hänvisad motion inom Andra Kammaren, n:o 7, af herr *C. J. Hammarström* har förslag framstälts,

»att Riksdagen måtte besluta i bevillningsförordningen införa bestämmelser och föreskrifter om huru och efter hvilka grunder taxering bör äga rum i fråga om elektriska ledningar och med dem sammanhängande beskattningsföremål, som beröra tvenne eller flera kommuner.»

Till stöd för berörda förslag har motionären anfört följande:

»Under de senaste åren har inom vårt land en liflig verksamhet pågått för att till belysningsändamål och kraft för industriella anläggningar tillgodogöra vattenkraft på andra platser, än där kraftkällan eller vattenfallet är beläget, hvilket sker genom elektriska ledningar från en plats till en annan, och oftast transporteras på detta sätt kraften ur en kommun in i en annan. Då förhållandet är, att vid en sådan kraftöfverföring det vattenfall, som apterats, förut varit användt till bedrifvande af någon rörelse eller industri, så försvinner denna såsom en följd af att kraften blifvit bortförd. Följden af dessa anordningar har blifvit

Bih. till Riksd. Prot. 1903. 5 Saml. 1 Afd. 9 Häft. (N:o 13.)

tvist mellan den kommun, där kraftkällan är belägen, samt den eller de kommuner, dit kraften förflyttats, om taxeringen och skatteplikten.

Så har t. ex. händt, att den kommun, där kraftkällan är belägen, påfört bevillning för hela den rörelse, som bedrifves på den eller de platser, dit kraften öfverflyttats, och likaledes har samma rörelse taxerats på den plats, där rörelsen är förlagd, och sålunda samtidigt taxerats på 2 ställen, hvilket helt naturligt framkallat besvär och trassel. Det ligger i sakens natur, att det måste vara svårt, för att icke säga omöjligt, för de dömande myndigheterna att fälla ett rättvist utslag, då bevillningsförordningen helt och hållet saknar bestämmelser för dylika fall.

Då under nästlidet års riksdag en lag antogs om elektriska ledningar, och med tanken på den mängd vattenfall, som i vårt land förefinnes, man kan med visshet förutse, att dylika anläggningar i en snar framtid blifva mycket talrika, så är det af vikt, att skattelagstiftningen i berörda hänseende möter de framträdande behofven.

Det torde icke vara skäl att här orda om hvar eller huru taxering skall äga rum, ty då bevillningsutskottet har motionsrätt, så torde det vara nog med att frågan föres på tal, och jag hoppas, att Riksdagen, inseende nödvändigheten af den här påpekade bristens afhjälpande, måtte efter förslag från bevillningsutskottet i bevillningsförordningen införa de bestämmelser och föreskrifter, som i berörda hänseende befinnas erforderliga.»

Såsom motionären framhållit, har under senaste åren elektrisk kraft kommit till allt större användning för belysning och för drift af industriella anläggningar i öfrigt, och alltsom oftast inträffar det därvid, att kraftkällan är belägen inom annan kommun än den plats, där kraften kommer till användning. Utskottet kan icke dela motionärens uppfattning om omöjligheten för taxeringsmyndigheterna att, i saknad af uttryckliga föreskrifter angående beskattande af ifrågavarande art af industri, med tillämpning af gällande bevillningsförordning bedöma en beskattningsfråga af förevarande beskaffenhet. Utskottet håller nämligen före, att inkomst af anläggning för elektrisk kraftöfverföring bör beskattas i likhet med inkomst af hvarje annan rörelse eller yrke. Om också den omständigheten, att kraftkällan och platsen för kraftförbrukningen äro belägna inom skilda kommuner, måste föranleda, att ofta stora svårigheter uppstå för taxeringsmyndigheterna att riktigt fördela

bevillningen mellan olika beskattningsorter, lära dock, enligt utskottets förmenande, dessa svårigheter icke vara större vid beskattningen af nu ifrågavarande industrigren än vid beskattning öfver hufvud taget af inkomst af rörelse eller yrke, som någon drifver på olika orter.

Å andra sidan torde den möjligheten icke vara utesluten, att framdeles, då elektriska anläggningar af ifrågavarande beskaffenhet kommit till än allmännare användning, det kan finnas nödigt, att beskattningen af den inkomst, dessa anläggningar kunna gifva, blifver föremål för uttryckliga bestämmelser i bevillningsförordningen. Men att redan nu, innan större erfarenhet beträffande beskattningsfrågor af antydt slag vunnits, i förenämnda förordning införa särskilda stadganden i berörda hänseende, kan utskottet för sin del icke finna lämpligt, helst jämväl andra föreskrifter i förordningen vid tillämpningen kunna göras till föremål för olika tolkning och med anledning däraf behöfva förtydligas, hvilket emellertid torde böra ske först i sammanhang med en mera omfattande omarbetning af lagstiftningen på detta område.

Motionären har uttalat den förmodan, att lagen, innefattande vissa bestämmelser om elektriska anläggningar, den 27 juni 1902, torde komma att föranleda en betydlig ökning af antalet anläggningar af förevarande art. Men äfven om motionärens uppfattning härutinnan skulle visa sig riktig, så är dock att märka, att berörda lag först från och med den 1 nästlidne januari träd i gällande kraft, hvadan det i allt fall torde dröja någon tid, innan lagens verkningar uti förenämnda hänseende kunna komma till synes. Enligt utskottets mening är denna omständighet ett ytterligare skäl att icke för närvarande vidtaga någon åtgärd i den riktning motionären föreslagit, utan afbida hvad erfarenheten beträffande förevarande anläggningars beskattning kan komma att lära.

På grund af hvad nu anförts, får utskottet hemställa,

att herr Hammarströms ifrågavarande motion om beskattningsort för inkomst af elektriska ledningar, som beröra två eller flera kommuner, icke måtte till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 19 februari 1903.

På bevillningsutskottets vägnar:

H. CAVALLI.

Reservationer:

af herr *Cavalli*, mot motiveringen;

af herr *C. J. Hammarström*, som anført:

»Då, såsom af utskottets betänkande framgår, utskottet medgifvit, att någon åtgärd i motionens syfte förr eller senare torde blifva nödvändig, samt dessutom under öfverläggningen inom utskottet tydligt framgått, att brister i nu gällande bevillningsförordning angående bestämmelser både i denna och flera närliknande beskattningsfrågor förefinnas, har jag inom utskottet yrkat, att rättelser härutinnan snarast möjligt måtte åstadkommas.

Den egentliga anledningen till det slut, hvartill utskottet kommit, synes sålunda vara den, att frågan förelegat i ett alltför outredt skick. Då så är, synes det vara klart, att de i motionen föreslagna åtgärderna måste föregås af en grundlig och allsidig utredning af de på frågans afgörande inverkan omständigheter. Jag tror, att redan nu tillräckligt material för frågans bedömande förefinnes, men att en sådan utredning bäst och säkrast kan ske genom Kungl. Maj:t. Det torde icke vara lämpligt att fortfarande låta taxeringsmyndigheterna vara i saknad af föreskrifter i bevillningsförordningen, huru i det ena och det andra fallet skall förfaras, ty därigenom framkallas blott mer och mer trassel och obehag, som däraf äro en gifven följd. Jag tror således, att frågan vinner mest på att i tid lösas, och tillåter mig alltså föreslå,

att Riksdagen måtte i skrifvelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t täcktes låta utarbeta och för Riksdagen framlägga förslag till införande i bevillningsförordningen af bestämmelser och föreskrifter om huru och efter hvilka grunder taxering bör äga rum i fråga om elektriska ledningar och med dem sammanhängande beskattningsföremål, som beröra tvänne eller flera kommuner»;

samt af herrar *G. Jansson* och *O. A. Ericsson*.

Herr *Lindblad* har begärt få antecknadt, att han icke deltagit i behandlingen af detta ärende inom utskottet.